

POŚCIAŁKA (3) *sb f*

pościałka (2), **pościołka** (1); pościałka *BielKom, HistLan*; pościołka *Mącz.*

o oraz końcowe a jasne, pierwsze a pochylone; w pościołka drugie o jasne.

sg N pościołka (1). ◇ G pościółki (1). ◇ [A pościołkę.] ◇ L pościółce (1).

Sł stp brak, Cn s.v. pościel, Linde XVII w. (z Cn), poza tym XVIII w. s.v. pościel.

Dem. od „pościel” (3) :

1. *Od znac. ‘pierzyny itp.’; cadurcum, lectus, stratum, stratus, substramen, substratus, torus (plumeus) Cn (2) : Pan Bog zna miły oycze że fie zá to wftydzę/ Ze cie w brudney kofzuli y w pościałce widzę. HistLan C3; [Gdy vbogi/ álbo wdowá vboga/ łuknią/ nád którą inney nie ma/ ábo pościołkę ná ktorey lega/ do zaftáwy przyniešie SkarBrac 24; pościałká/ Lectulus. Volck Sss3].*

Zwrot: »wstać z pościółki« (1): Ráno też wstawłzy s pościółki/ Nápiję fie kęf gorzałki BielKom E7.

2. *Od znac. ‘legowisko’ (1) : Grabatulus Pościołka. Mącz 147c.*

AL